

Herdersjongen:

Ik zocht vannacht met hen een herberg,
we vonden slechts een stal
maar in hun ogen glansd' een blijdschap
die ik nooit vergeten zal.

Fluitspeler:

Kom mee, dan gaan we samen
(rondkijkend)
Kijk eens, wat een stille lichte nacht
Ja, wij zullen 't kindje vinden.
Wie weet of het niet op ons wacht...

(ze gaan af: de anderen vallen in met het zingen van: Gezang 18: 1,2,3,4.)

Hiermee kan het spel besloten worden; men kan echter ook de aanbidding voorstellen:
Jozef, Maria en de herders bij de kribbe.

Wij zien dan hoe de beide jongens ook de stal binnenkomen, en knielen bij de
kribbe - er klinkt een ijl fluitmelodietje van de fluitspeler.

Vervolgens kunnen ook de Koningen opkomen en hun gaven aanbieden.

Eventueel kunnen ook de andere aanwezigen knielen bij de kribbe en samen zingen:
gezang 21:

„Ik kniel aan Uwe kribbe neer.”

Dan gaan Jozef en Maria af, daarna staan de andere spelers en aanwezigen rustig op
en gaan terug naar hun plaats.

De drie koningen

*Drie koningen in vol ornaat
— de schatten in hun midden —
Die stegen af in Bethlehem
om 't Kindje te aanbidden
En wierook, myrrhe en glinst' rend goud
het lag daar al in 't ronde
Zij knielden neer: „Ontferm U Heer,
Arm zijn wij en vol zonden”*

*Het was een kleine kinderhand
die zeegnend werd geheven
Zij keerden terug naar 't eigen land
veranderd voor hun leven;
Wie knielen kan en afstand doen
van aards bezit en schatten
Die mag in 't diepste van zijn hart
het hemels heil omvatten.*

C. M. van Hille-Gaerthé.